

OPPILASKUNNAN KANSALLINEN KOKOOMUS VENÄJÄN KOULUISSA

Tarkemman käsityksen saamiseksi „kansallisen kulttuuri-autonomian” suunnitelmasta, joka tarkoittaa loppukädessä koulutoimen jakamista kansallisuuksittain, on hyödyllistä ottaa konkreettiset tiedot oppilaskunnan kansallisesta kokoomuksesta Venäjän kouluissa. Pietarin koulupiiristä on tällaiset tiedot koottu vuoden 1911 tammikuun 18 päivänä toimeenpannulla tilastollisella koulukyselyllä.

Tässä tiedot oppilaiden jakautumisesta *äidinkielenä* mukaan kansanvalistusministeriön alaisissa alkeiskouluissa. Tiedot koskevat koko Pietarin koulupiiriä, ja *sulkeitten sisässä* esitämme *numerotiedot* Pietarin kaupungin *osalta*. Virkailijat samaistavat aina „venäjän kieli” nimityksen kanssa sekä isovenäjän, valkovenäjän että ukrainan (virka-kielillä sanottuna „vähävenäjän”) kielen. Oppilaita on kaikkiaan 265.660 (48.076).

Venäläisiä 232.618 (44.223); puolalaisia 1.737 (780); tshekkiläisiä 3 (2); liettualaisia 84 (35); latvialaisia 1.371 (113); zhemaitteja 1 (0); ranskalaisia 14 (13); italialaisia 4 (4); romanialaisia 2 (2); saksalaisia 2.408 (845); ruotsalaisia 228 (217); norjalaisia 31 (0); tanskalaisia 1 (1); hollantilaisia 1 (0); englantilaisia 8 (7); armenialaisia 3 (3); mustalaisia 4 (0); juutalaisia 1.196 (396); gruusialaisia 2 (1); ossetteja 1 (0); suomalaisia 10.750 (874); karjalaisia 3.998 (2); tshuudeja 247 (0); eestiläisiä 4.723 (536); lappalaisia 9 (0); syrjäänejä 6.008 (0); samojedeja 5 (0); tataareja 63 (13); persialaisia 1 (1); kiinalaisia 1 (1); kansallisuus tuntematon — 138 (7).

Tällaiset ovat verraten tarkat tiedot. Ne näyttävät väestön olevan kansallisesti tavattoman kirjavaa, vaikka ne koskevatkin erästä Venäjän isovenäläisistä rikkainta seutua. Heti näkyy, että suurkaupunki, Pietari, on kansallisesti kirjavin. Tämä ei ole satunnainen ilmiö, vaan se on

kapitalismin laki kaikissa maissa ja maailman kaikilla kullilla. Suurkaupunkien, tehdas-, kaivos-, rautatieasutusten, yleensä kauppa- ja teollisuuskeskusten erikoispiirteenä on ehdottomasti niiden väestön kansallisen kokoomuksen mitä suurin kirjavuus, ja juuri tämänlaatuiset asutukset kasvavatkin nopeimmin vetäen lakkaamatta puoleensa yhä suu-remman osan maaseudun syrjäkylien asukkaista.

Koettakaapa nyt soveltaa näihin elävästä elämästä otettuihin tietoihin sitä nationalististen poropovareiden kuollutta utopiaa, jota nimitetään „kansalliseksi kulttuuriautonomiaksi” eli (bundilaisten tulkinnan mukaan) kansallista kulttuuria koskevien kysymysten, s.o. ensi sijassa koulutoimen, „ottamiseksi pois valtion hoidosta”.

Koulutoimi „otetaan pois valtion hoidosta” ja luovutetaan (Pietarista puheen ollen) 23:n „kansallisen liiton” haltuun, joista jokainen kehittää „omaa” „kansallista kulttuuriaan”!

On naurettavaa haaskata sanoja moisen „kansallisuusohjelman” tolkuttomuuden ja taantumuksellisuuden todistamiseksi.

On päivänselvää, että tuollaisen suunnitelman saarnaaminen merkitsee *itse asiassa* porvarillisen nationalismiin, shovinismin ja klerikalismin aatteiden ajamista taikka tukemista. Demokratian edut yleensä ja erityisesti työväenluokan edut vaativat juuri päinvastaista: täytyy pyrkiä kaikkien kansallisuuksien lapsien *yhteenliittämiseen* kyseellisen paikkakunnan *yhteisissä* kouluissa; täytyy päästä siihen, että kaikkien kansallisuuksien työläiset harjoittavat *yhteisvoimin* koulutoimen alalla sitä proletaarista politiikkaa, minkä Vladimirin työläisten edustaja Samoilov esitti niin hyvin Valtakunnanduumassa Venäjän sosialidemokraattisen työväenpuolueen edustajaryhmän nimessä¹²⁷. Meidän on vastustettava mitä jyrkimmin kaikkinaista koulutoimen kansallisuuksittain jakamista.

Meidän ei tule huolehtia siitä, että kansallisuudet tavalla tai toisella karsinoitaisiin eroon toisistaan koulutoimen alalla, vaan päinvastoin siitä, että luotaisiin demokraattiset perusedellytykset kansakuntain sopuisalle yhteiselämälle tasavertaisuuden pohjalla. Meidän ei pidä nostaa kilvelle „kansallista kulttuuria”, vaan paljastaa yleismaailmallisen työväenliikkeen internationalistisen (kansainvälisen) kulttuurin nimessä tämän tunnuksen klerikaalinen ja porvarillinen luonne.

Mutta, kysytään meiltä, voidaanko tasavertaisuuden perusteella turvata *yhden* gruusialaisen lapsen edut Pietarin 48.076 koululaisen joukossa? Me vastaamme siihen: Pietarissa on mahdotonta perustaa erikoista gruusialaista koulua gruusialaisen „kansallisen kulttuurin” pohjalla, ja tällaisen suunnitelman propagointi on *vahingollisten* aatteiden levittämistä kansanjoukkoihin.

Mutta me emme puolusta mitään vahingollista emmekä tavoittele mitään mahdotonta vaatiessamme tälle lapselle kruunun laskuun ilmaista huoneistoa gruusian kielen, Gruusian historian j.n.e. luentoja varten, gruusiankielisten kirjojen hankkimista hänelle keskuskirjastosta, gruusiankielisen opettajan palkan yhden osan maksamista valtion varoista y.m. Väestö voi aivan hyvin saada sen aikaan, kun on luotu todellinen demokratia, kun kouluista on hävitetty tyyten byrokratismi ja „peredonovilaisuus”¹²⁸. Mutta tätä todellista demokratiaa *ei voida* saada aikaan muuten kuin siten, että *kaikkien* kansallisuuksien työläiset liittyvät yhteen.

Erikoiset kansalliset koulut jokaista „kansallista kulttuuria” varten — tuo on taantumuksellista propagandaa. Mutta todellisen demokratian aikana voidaan aivan hyvin turvata äidinkielen, oman kansan historian y.m.s. opetuksen intressit *ilman* koulujen jakamista kansallisuuksittain. Ja täydellinen paikallinen itsehallinto merkitsee sitä, ettei mitään voida tyrkyttää väkisin — sanokaamme esimerkiksi — Kemin ujestin 713 karjalaiselle lapselle (venäläisiä lapsia siellä on vain 514) taikka Petshoran ujestin 681 syrjänilapselle (venäläisiä on 153) taikka Novgorodin ujestin 267 latvialaiselle (venäläisiä on yli 7.000) j.n.e. j.n.e.

Toteuttamattoman kansallisen kulttuuriautonomian saarnaaminen on typerää, se vain hajottaa työläisiä aatteellisesti jo nyt. Kaikkien kansallisuuksien työläisten yhteenliittymisen propagointi helpottaa proletaarisen luokkasolidaarisuuden menestystä, solidaarisuuden, joka on omiaan takaamaan kaikkien kansallisuuksien tasa-arvoisuuden ja mahdollisimman sopuisan yhteiselämän.